

A munkás-paraszt fiatalok segítése

A pedagógusok szakszervezetének megyei küldöttértekezlete

Az SZMT Eszperantó utcai székházában tegnap tartotta megyei küldöttértekezletét a Pedagógusok Szakszervezete Csongrád megyei bizottsága. A tanácskozáson részt vett dr. Ágoston József, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, Szabó G. László, a városi pártbizottság osztályvezetője, Juhász József, az SZMT vezető titkára, Papp Gyula, a Szeged városi tanács vb elnökhelyettese és Kiss Gyula, a Pedagógusok Szakszervezete Központi Vezetősége elnökségének tagja. Az értekezlet 87 küldött előtt Ókrös János, a megyebizottság titkára szóbeli kiegészítést fűzött a megyebizottság négyesztendő munkáját értékelő írásbeli jelentéséhez, majd dr. Diós József elnök ismertette a számvizsgáló bizottság jelentését. Vita után a küldöttek megválasztották az új, 15 tagú megyebizottságot, a 3 tagú számvizsgáló bizottságot és 13–13 küldöttet a Pedagógusok Szakszervezete kongresszusára, illetőleg az SZMT küldöttértekezletére. Titkárrá ismét Ókrös Jánost választották, elnök Papp József, az Ifjú Gárda ifjúsági város igazgatója lett.

A küldöttértekezlet nagy felelősséggel és az idősebb problémák iránti érzékenységgel vizsgálta a szakszervezet megyei bizottságának munkáját az iskolák és a pedagógusok tevékenységét. Igen sok szó esett érdekvesztési kérdésekről, az óvónők és a tanítvány dolgozó pedagógusok élet- és munkakörülményeiről.

Az eredményekről azonban — mint több felszólaló megállapította — kevesebb szó esett, noha magától értetődőleg a kép teljességéhez az eredmények is hozzátartoznak. Igaz ugyan, hogy újabb-ismét növekszik a képesítés nélküli tanítók száma, s ezt sohasem lehet az iskolai élet szabályos jelenségként elfogadni az is igaz, hogy az osztatlan és részben osztott iskolák száma, különösen a szegedi és a szentesi járásban még mindig magas, továbbá az sem vitat-

ható, hogy csökkent a pedagóguspálya vonzó hatása, az elmúlt három évben 157 óvónő, tanító tanár hagyta el a pályát. Az eredmények mégis vitathatatlanok. A pedagógusmunka szép sikereket ért el a városokban épp úgy, mint a tanyákon, a jobb és rosszabb körülmények között egyaránt. Néhány adat és gondolat ezzel kapcsolatban a megyebizottság beszámolójából: szépen halad iskoláinkban a korszerű módszerek elterjedése, élénk a kísérletező kedv, az új módszerek keresése, jó eredményekkel dicsekedhet a továbbképzés, s nem jelentéktelenek az élet- és munkakörülmények javítására tett erőfeszítések.

Saját lehetőségeink határait azonban nem léphetjük túl. Mint dr. Ágoston József, a megyei pártbizottság titkára felszólalásában egyebek közt hangsúlyozta, az

elmúlt öt éves tervben Csongrád megyében 12 ezer 700 lakás épült, a most megkezdett öt éves tervben pedig 18 ezer 500, illetőleg a megyei pártbizottság javaslatára az építőipar megkísérli a 20 ezres számot elérni. Ennél többet azonban nem tudunk építeni, sőt ezt a tervet is csak erőink teljes megfeszítésével lehet teljesíteni. A pedagógusok lakásproblémáinak megoldását is csak e keretek közt képzelhetjük el.

Kiemelten foglalkozott a küldöttértekezlet egyebek közt a nők — a pedagógusok 70–75 százaléka nő — és a fiatalok helyzetével, de a főképpen érdekvédelmi problémákat boncoló tanácskozáson szóba került az iskolai munka számos egyéb kérdése is, többek között például a munkás-paraszt származású fiatalok fokozottabb segítésének problémája. A fizikai dolgozók továbbtanuló gyermekeinek száma — elsősorban a felsőoktatásban — évről évre csökken. A segítés hatékonyságának növelésével, a módszerek változtatásával, a szülői felvilágosításával, s a támogatás más formáival változtatás kell elernünk. Gondoskodnunk kell például arról, hogy — elsősorban a városokban — a következő esztendőben több száz kollégiumi férőhelyet biztosítsunk a munkás-paraszt fiataloknak.

Akárcsak az orvosegészségügyi szakszervezet nemrég tartott küldöttértekezletén, a pedagógusok tanácskozásán is szóba került az új tanács-törvény néhány problémája, elsősorban a közszéki tanácsok hatáskörének növekedése. Egyebek közt felvetették a felszólalók, érettek-e a feltételek ahhoz, hogy például az igazgatókat a közszéki tanács nevezze ki. Dr. Szalontai József, a megyei tanács művelődésügyi osztályának vezetője ezekre az aggodalmakra válaszolva közölte, hogy az eddigi tapasztalatok szerint a közszéki tanácsok nem szűkebbül, a művelődés, az oktatás ügyével szemben, és az új törvényben a pedagógusoknak meg kell látniuk a nagyobb lehetőségeket. Ha pedig a végrehajtás közben kedvezőtlen jelenségekkel találkozunk, ellenük erőteljesen fellépünk, hogy érve-nyesítsük a törvény szellemét.

F. K.

Ö. L.

A kerengő-baklövés

Októberben lesz öt éves, tehát már nem is olyan új a Lenin körüti Centrum Áruház. Vásárlók, kereskedők már régen effelejtették volna az építkezést — ha hagynák. Nem felejthetik, mert az épület homlokzatát körülölelő előtető nem felejteti: két éve a hó súlya alatt megrogyant. Akkor aládúcolták, majd kikötötték, de a „tüneti kezelés” csak nem használta neki, hullámos maradt, már puszta látványa sem adott biztonságerzetet. Utóvégre egyszerre ötven-hatvan ember tartózkodik alatta — megszámozták —, s ha egyszer netán leszakad?

A Centrum vezetői ragaszkodtak hozzá, hogy vizsgálják meg az alumíniumból készült előtető statikáját. Röviden szólva: per lett belőle a Csongrád megyei Gazdasági Döntőbizottság előtt. Mégpedig nem könnyű per. Az áruház tervezője a LA-KÓTERV volt, altervezője az ALUTERV, kivitelezője a DÉLÉP, úgyhogy volt hová továbbdobni a labdát. Hiszen kezdetben még azt is vitatták, hogy valóban hibás-e az előtető.

A döntőbizottság szakértőt kért fel az előtető vizsgálatára. A Budapesti Műszaki Egyetem acélszerkezetek tanszékének adjunktusa, dr. Szatmári István 1970. december 8-án mintát vett a szerkezet konzolgerendáiból, s azt a tanszék laboratóriumában szakítási próbáknak vetették alá. Közben, még mielőtt a szakértői vélemény megérkezett volna, az előtetőt ismét aládúcolták. Néhány nappal a nagy havazást megelőzően...

A laboratóriumi vizsgálat kimutatta, hogy a beépített anyag, s így a szerkezet teherbírása a terv szerintinek csak kb. 43 százaléka. Mi több: „A beépített anyag — a jelenlegi szakmai felfogás

szerint — szerkezetépítés céljaira alkalmatlan.”

Az üvegfalú, elegáns áruház kerengőjének tetejét azóta is fenýőgerendák tartják, de most már legalább kétségtelen, hogy nem a Centrum „szívóskodása” a per oka, hanem a súlyos tervezési-műszaki hiba. De az ember még most sem tudja hamarjában eldönteni, hogy mi a csúfabb: egy megátamisztott új épület vagy egy ekkora szakmai baklövés!

F. K.

Ö. L.

Épülnek az üzemek a szegedi olajmedencében

A kőolaj- és gázipar fejlesztése

Az energiasztruktúra változása nagy feladatokat elé állítja a kőolaj- és földgázipart. A negyedik öt éves terv időszakában, mint kiemelt ágazat, a tervek szerint 24 milliárd forintot fordíthat beruházásokra, amekyből 1971-re 5,2 milliárd forint jut. Ebből az egyedi nagyberuházások két és fél milliárd forintot költséggel járnak, a célcsoportos beruházásokra 1 milliárd forintot fordítanak saját fejlesztési alapjából pedig az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt 1,7 milliárd forintot fordít az új létesítményekre és a meglévő műszaki fejlesztésére.

Szepesváry Iván, az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt vezérigazgató-helyettese a fejlesztési program főbb beruházásairól egyebek között a következő tájékoztatást adta:

— A négy egyedi nagyberuházás egyike a Dunai Kőolajipari Vállalatnál folyik, ahol a 3 millió tonna kőolaj feldolgozására alkalmas létesítmény néhány üzemének befejezése van csak hátra. Ezek működésbe lépésével teljesen elkészül a beru-

házás első üteme, de már megkezdődött a második ütem is.

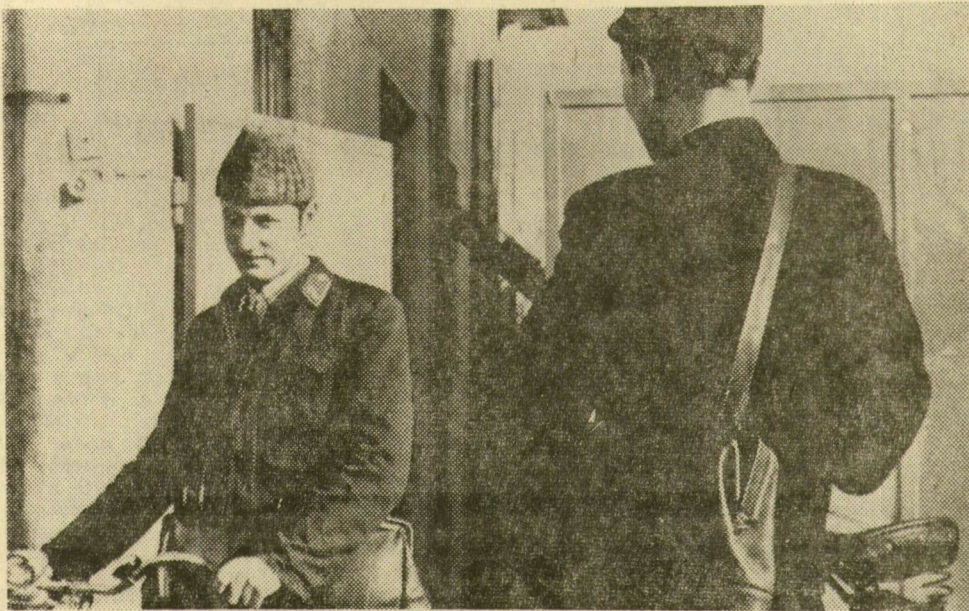
Szegeden a gáz- és a kőolajipari vállalatok fejlesztésével párhuzamosan épülnek az üzemek. Most folyik az olajkísérő gázfeldolgozó egység probázása, ez földgáz- és

propán-butánt ad majd a felhasználóknak. Az év végén befejeződik a szabad gázfeldolgozó berendezés szerelése. Különös gondot fordítunk a rétegenergia fenntartására, hogy a későbbiekben a nyomás csökkentése miatt ne apadjon a szénhidrogénkutak hozama.

— A nyersolaj leggazdaságosabb szállítására kiépülő Barátság II. kőolajvezeték építését a múlt év második felében kezdtük meg, s ennek folytatása az idén a Siófoki Kőolajvezeték Vállalat legfontosabb feladata. Olyan ütemben dolgoznak, hogy a jövő év második felében — a tervezettnél egy évvel korábban — megindulhasson az olajszállítás. Az idén a vezeték mintegy 80 százalékát le kell fektetni.

— A kőolajipar negyedik egyedi nagyberuházásának, a tiszai finomítónak előkészületei is megkezdődtek. A Dunai Kőolajipari Vállalathoz hasonlóan, itt is a beruházás első ütemeként 3 millió tonna nyersolaj feldolgozására alkalmas üzem épül.

A célcsoportos beruházások körébe tartozik a kőolaj- és földgáz-távfűtési rendszerek építése. 1971-ben több fontos vezetékszakas az építés, fejeződik be, így az Algyő-Budapest közötti, továbbá az észak-magyarországi iparvidék gázellátását javító.

Reklám és újság

Kedves községünk nekünk Szőreg. Elibém raknak itt bent egy marék levelet, azokból látszik. Talán ebben a faluban harcolnak legtöb- bet a lapunkért, hogy legyen, hogy mindennap legyen, és mindennap lehetőleg reggel legyen. Egymást érik a levelek, ha nem így van.

Egy nyári levélben ezt írta Gorcsa János: „... hol hozza a posta, hol nem. Ezen a héten még nem hozta.” Akkor éppen péntek volt, amikor levelét írta. Már benne jártunk a januárban, amikor Bálint György levele jött hozzánk. Ez is benne van: „Az utóbbi időben sok bosszúságot okoz nekem, hogy a lapok nem jutnak el hozzám minden alkalommal, legjobb esetben is egynapos késéssel kapom meg azokat.” Minden levél azzal kezdődik, hogy a Délmagyar régi, hűségese olvasója írja, és azzal folytatódik, hogy kedves lapját követeli, ha egyszer kifizette, a befejezés táján pedig leírják a posta tömör választát: nincs, aki kihordja.

MUNKAERŐ-HIÁNY

Akármi- lyen jó lapot akarunk is itt bent csinálni — régi- óta így akarjuk —, tudjuk róla, hogy másnapos korá- ran már nem friss. Nem al- szik meg ugyan, mint a tej, de nem friss. Azért állunk szívesen a panaszosok párt- jára, mert nekik van igaz- zuk, meg jól is esik, ha így követelik nyolcoldalas kis újságunkat.

Ilyen gondolatokkal a fe- jemben nyitogattam a mi- nap a szőregi postahivatal ajtaját. Azért kényszerültem rá, mert a postaigazgatóság ebben a témában legutóbbi, hozzánk küldött levelének

egyik mondatában azt hozta tudomásunkra, hogy „A kéz- besítőhiány pótlása a nagy- fokú munkaerőhiány miatt a hivatal minden erőfeszítése ellenére nem volt lehetsé- ges”, a másikkban pedig azt, hogy február elsején mégis- csak megoldották ezt a nagy csomót, és remélik, hogy a kézbesítés azóta rendben tör- ténik. Erről az ígéretről, gon- dolom, nem tudhatott Gor- csa János, mert teljes egy héttel az ígért megváltás után mégiscsak azt írta, hogy Szeged „peremvárosa” to- vábbra is tanyavilág marad a posta szemszögéből nézve.

Nincs benne tapasztalatom, mennyire fél az ördög a szenteltvíztől, de azt tudom, hogy a posta szűkre szabott hivatalvezetői üvegalkitkájá- ban nem lelkesedtek értem. Az első percekben legalább- is nem.

— Megint benne leszünk az újságban? Az a szeren- cse, hogy anyámék nem eb- ben a megyében laknak, és nem olvassák. Különben el- ajúlának — mondja ártat- lan őszinteséggel az egyb- kent nagyon kedves Onozó István. — Tizenhárom évig jártam három megye postáit, de ilyen községgel, mint Szőreg, nem találkoztam. Borzasztó állapot ez. Majd én is írok egyszer a maguk újságjába!

KEVÉS A FIZETÉS

— Asszo- nyom, itt az alka- lom! Igé- rem, minden szavát írom. — A népeknek valójában nincsen igazuk. Van is per- sze, meg nincs is. Mit csinálunk, ha nincsen kézbe- sítő? Sok Délmagyar jár ide, bejönnek a népek érte, ha nem visszik ki. De azt mondja az egyik, adjuk oda a János bácsiét is, elviszi neki. Odaadjuk. Csakhogy közben a János bácsi is el- küldi a fiát, mert nem tudja, hogy az övé már útban van. Annak is odaadjuk, mert ki tudja számon tartani. A vé- gén aztán nem maradt an- nak sem, akinek járt. Az az- tán kiabál ám, hogy azért járjatja az újságot, mert meg akarja kapni! A többiért nincsenek úgy oda, de a Dél- magyar nagyon hiányzik ne- kik. Hogy miért? Mit tudom én? Talán azért, mert a kör- nyékbeliekről ír.

— Tehát újra baj van a kézbesítéssel?

— Talán nincsen. Egy kéz- besítő ugyan kiesett megint, elvitte a mentő, de minden lapot vinni tudunk. Meddig? Négy hónapja jött az egyik, belejött szépen, de elmegy. Kevés a fizetés. Ez az egyet-

len baj. Ennyi pénzért nem jönnek az emberek postás- nak.

Kérdezgetem a közelhar- cok katonáit, a kézbesítőket is. Velük találkozok a falu népe, őket szidja leghama- rabb. Olyan egyformákat mondanak, mintha összebe- széltek volna. Legcifrábban mégis Kovács B. Pál szavai jönnek, pedig ő nem is akar elmenni: — Olyanok va- gyunk mi fizetésnél, mint a csikónak a farka. Az van leghátul, meg mi. Aki el- ment, az csak egyet mond: bár hamarabb mentem vol- na. Olyan piszkot kapunk mi az emberektől, ha nem megy az újság, hogy azt nem le- het kibírni. Fogja a kalap- ját a postás, elmegy.

Csak a lapunk gondjaival akartam én foglalkozni, de belegubancoltam a posta belső bajába. Keresném a megoldást, de csak ezt ka- pom:

— Ha megfizetnék, lenne rendes kézbesítés és kézbe- sítő. Amilyen a fizetés olyan a munka.

AZ ÚJSÁGHOZ POSTA...

Mióta az anyagi ösztönzést föltalál- ták, aranyigazságnak kell el- fogadnom a postások szavait. Megértem én a hivatalvezető banatát. Hiába fordul segit- ségért a tanácshoz, hiába a téesszhez, emberrel pótolni egyik sem tudja azt a héza- got, amit a posta kihagy. Az én puszta megértésem azon- ban nem lehet orvosság. Lap- jainkat a posta terjeszti. Mi nem jelképes összegért kér- jük tőle, becslületes egyezség van rá. Ha legalább Tinódi Lantos Sebestyén tudnák szerződtetni, aki az utcasar- kokon elpengeti hirenket, talán megnyugodnánk.

De az utcasarkokon más is lehetne. Az egyiken van is. Egy kis trafik, ifjabb Kele- men János benne a boltos. Csak újságból heti kétezer forint a forgalma. Lehetne több is?

— Lehetne. Ha én is gyűjt- hetnék előfizetőket.

Kis újságosbódék is lehet- nének az utcákon. Nyugdí- jasok is vállalnának benne munkát.

Onozóné is azt mondja, sokkal több újság kellene, ha mindig kézbesíteni tud- nánk. Mi csak egyet válaszol- hatunk: Vállalta a posta a terjesztést. Láttam, ki is te- szti a reklámlapokat, hogy olvassák a bel- és külföldi lapokat. Ehhez a reklámhoz újság is kell. Vagy az újság- hoz posta.

Horváth Dezső

Postáskongresszus

A Postások Szakszervezete központi vezetősége tegnap, kedden tartott ülését határo- zatot hozott, hogy április 8 —9-re összenívják a szak- szervezet IX. kongresszusát,

A kongresszuson megtár- gyalják a múlt négy esztén- dő munkáját, s meghatáro- zák a következő időszak ten- nyalóit. (MTI)